

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2012. szeptember 18. (19.09)
(OR. en)**

13898/12

**SPG 25
WTO 305
COASI 158**

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2012. szeptember 17.
Címzett:	Uwe CORSEPIUS, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2012) 525 final
Tárgy:	A Bizottság jelentése a Tanácsnak az 552/97/EK tanácsi rendelet 2. cikke értelmében a Mianmarban (Burmában) folytatott kényszermunkáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a Bizottság dokumentumát – COM(2012) 525 final.

Melléklet: COM(2012) 525 final

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2012.9.17.
COM(2012) 525 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK

**az 552/97/EK tanácsi rendelet 2. cikke értelmében a Mianmarban (Burmában) folytatott
kényszermunkáról**

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK

az 552/97/EK tanácsi rendelet 2. cikke értelmében a Mianmarban (Burmában) folytatott kényszermunkáról

1. BEVEZETÉS

1. Mianmar (Burma) az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől történő alkalmazásáról szóló 732/2008/EK tanácsi rendelet¹ 11. cikke értelmében a legkevesbé fejlett országokra vonatkozó különleges szabályozás (az úgynevezett „fegyver kivételével mindent” – a továbbiakban: EBA-rendszer) kedvezményezettje. Az EBA-rendszer kedvezményezettjeit a szóban forgó rendelet I. mellékletének D. oszlopa sorolja fel.

2. A GSP-PREFERENCIÁK IDEIGLENES VISSZAVONÁSÁNAK JOGI HÁTTERE

2. A Tanács 552/97/EK rendelete² ideiglenesen visszavonta a Mianmarnak (Burmának) a 3281/94/EK rendelettel³, valamint az 1256/96/EK⁴ rendelettel biztosított vámkedvezményeket. A 732/2008/EK rendelet módosította az 552/97/EK rendeletet és hivatkozásként az említett rendeletek helyébe lépett. Az Unió általános vámkedvezmény-rendszere (a továbbiakban: GSP-rendszer) alkalmazásának és igazgatásának jelenlegi jogalapját a 732/2008/EK rendelet képezi.
3. A 732/2008/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével módosított 552/97/EK rendelet 2. cikke értelmében az 552/97/EK rendelet alkalmazása egy olyan, a mianmari (burmai) kényszermunkáról szóló bizottsági jelentés alapján szűnik meg, amelyből kiderül, hogy a 732/2008/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett gyakorlatokat többé nem alkalmazzák.
4. A 732/2008/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a rendeletben meghatározott kedvezményes előírások egy adott kedvezményezett országból származó egyes termékek vagy valamennyi termék esetében ideiglenesen visszavonhatók a rendelet III. mellékletének A. részében felsorolt egyezményekben megállapított alapelvek súlyos és rendszeres megsértése miatt, a megfelelő ellenőrző testületek által meghozott végkövetkeztetés alapján. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 29., kényszer- vagy kötelező munkáról szóló egyezménye (1930, a továbbiakban: 29. egyezmény) szerepel a 732/2008/EK rendelet III. mellékletének A. részében.

¹ HL L 211., 2008.8.6., 1. o.

² HL L 085., 1997.3.27., 0008-0009. o.

³ A Tanács 1994. december 19-i 3281/94/EK rendelete a fejlődő országokból származó egyes ipari termékek tekintetében négyéves (1995–1998) általános preferenciális rendszer alkalmazásáról (HL L 348., 1994.12.31., 1. o.). A Tanács 1996. június 20-i 1256/96/EK rendelete a fejlődő országokból származó egyes mezőgazdasági termékek tekintetében 1996. július 1-jétől 1999. június 30-ig többéves általános preferenciális rendszerek alkalmazásáról (HL L 160., 1996.6.29., 1. o.).

⁴ A Tanács 1996. június 20-i 1256/96/EK rendelete a fejlődő országokból származó egyes mezőgazdasági termékek tekintetében 1996. július 1-jétől 1999. június 30-ig többéves általános preferenciális rendszerek alkalmazásáról (HL L 160., 1996.6.29., 1. o.).

3. AZ ILO ELLENŐRZŐ TESTÜLETEINEK KÖVETKEZTETÉSEI

3.1. Az ILO fellépéseinek összefoglalója a Mianmarban (Burmában) folytatott kényszermunka vonatkozásában

5. Az ILO vizsgálóbizottságát 1997-ben állították fel abból a célból, hogy megvizsgálja, Mianmar (Burma) kormánya milyen mértékben tartja be a 29. egyezményt. Tekintettel arra, hogy a kormány kirívóan és folyamatosan megsérti az egyezményt, a vizsgálóbizottság az alábbi ajánlásokat tette:
- a) a jogszabályszovegek, különösen a falvakról szóló törvény, valamint a városokról szóló törvény összehangolása a 29. egyezménnyel;
 - b) annak biztosítása, hogy a hatóságok, különösen a katonaság szüntesse meg a kényszermunka tényleges gyakorlatát;
 - c) annak biztosítása, hogy a büntető törvénykönyv kényszer- vagy kötelező munkáról szóló 374. szakasza alapján kiróható büntetéseket szigorúan érvényre juttassák a 29. egyezmény 25. cikkével összhangban.
6. Tekintettel arra, hogy a kormány elmulasztotta megtenni a vizsgálóbizottság ajánlásainak végrehajtásához szükséges lépéseket, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia (ILC) 87. ülésén (1999. június) állásfoglalást fogadott el a Mianmarban (Burmában) széles körben alkalmazott kényszermunkával kapcsolatosan (a továbbiakban: 1999. évi állásfoglalás).
7. Ezt követően az ILC 88. ülésén (2000. június) alapokmánya 33. cikkének értelmében állásfoglalást fogadott el azokról az intézkedésekről, melyek célja, hogy biztosítsák, hogy Mianmar (Burma) teljesítse a vizsgálóbizottság ajánlásait (a továbbiakban: 2000. évi állásfoglalás). Először fordult elő az ILO történelme során, hogy az alapokmány 33. cikkét alkalmazták annak biztosítása végett, hogy a szervezet egyik tagja teljesítse nemzetközi kötelezettségeit.

3.2. Az egyezmények és ajánlások alkalmazásának szakértői bizottsága megállapításai

8. Az egyezmények és ajánlások alkalmazásának szakértői bizottsága (CEACR) 2012. évi megállapításaiban üdvözölte a Mianmarban (Burmában) tapasztalható kedvező változásokat, köztük az 1907. évi városokról szóló törvényt, illetve a falvakról szóló törvényt hatályon kívül helyező jogszabálytervezet benyújtását a Parlamentnek. Ugyanakkor a bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálóbizottság ajánlásainak végrehajtására tett erőfeszítések ellenére a kormány még nem teljesítette teljes mértékben a szóban forgó ajánlásokat. A jogszabályi módosítások terén tett lépések mellett a kormánynak biztosítania kell, hogy a hatóságok, különösen a katonaság megszüntesse a kényszermunka tényleges gyakorlatát; továbbá biztosítania kell azt is, hogy a büntető törvénykönyv értelmében a kényszermunkára való kényszerítésért kiróható büntetéseket szigorúan juttassák érvényre a polgári és katonai hatóságokkal szemben.

3.3. Az ILO összekötő tisztviselőjének jelentése

9. Az ILO összekötő tisztviselője 2012-ben a normák alkalmazásával foglalkozó bizottság (CAS) Mianmarral kapcsolatos rendkívüli ülésén (29. egyezmény) arról számolt be, hogy a helyzet 2011. évi, CAS által végzett legutóbbi felülvizsgálata óta lényeges fejlemények tapasztalhatók számos területet érintően. A vizsgálóbizottság ajánlásainak összefüggésében hatályon kívül helyezték a korábbi, és elfogadták az új jogszabályokat, köztük a kényszermunkára való kényszerítést bűncselekménynek

minősítő jogszabályt is. A kényszermunka alkalmazásával gyanúsított elkövetőket, különös tekintettel a katonai személyzetre, az új jogszabály értelmében felelősségre vonják és megbüntetik. A kényszermunka alkalmazása érezhetően csökkent, ugyanakkor a probléma továbbra is fennáll, a bejelentések folyamatosan érkeznek. A kormány mindezt elismerte, és ennek jegyében az ILO-val közös stratégia keretében kezdeményezést indított a kényszermunka valamennyi formájának legkésőbb 2015-ig megvalósítandó teljes megszüntetése érdekében, valamint megállapodás született a stratégia végrehajtásával kapcsolatos részletes fellépési ütemtervről.

3.4. Az ILO normák alkalmazásával foglalkozó bizottságának következtetései

10. A normák alkalmazásával foglalkozó bizottság (CAS) 2012. június 4-i rendkívüli ülésén – melyen megvizsgálták a 29. egyezmény mianmari (burmai) kormány részéről történő betartásának kérdésével kapcsolatos fejleményeket – következtetéseket fogadtak el Mianmar (Burma) vonatkozásában. A CAS figyelembe vette a CEACR megállapításait, csakúgy mint az ILO összekötő tisztviselőjének jelentését. Következtetéseiben a CAS üdvözölte:
 - a) a vizsgálóbizottság 1998. évi ajánlásainak betartása vonatkozásában elért fejlődést. A bizottság megállapította, hogy a kormány az előző évi ülés óta számos jelentős lépést tett ebben a tekintetben;
 - b) a kormány és az ILO közösen kidolgozott, részletes cselekvési tervét. A bizottság ragaszkodott ahhoz, hogy valamennyi szociális partner és civil társadalmi szervezet aktív szerepet vállaljon abban, hogy prioritásokat állítanak fel és segítséget nyújtanak a cselekvési terv azon elemeinek mielőbbi alkalmazásához, melyek a vizsgálóbizottság ajánlásainak haladéktalan végrehajtása szempontjából a leglényegesebbek.
 - c) a kormány képviselőjének nyilatkozatát, melynek értelmében nem tolerálják a büntetés elkerülésének gyakorlatát, továbbá az elnök az egész országra vonatkozóan a jogállamiság tiszteletben tartásának biztosítására szólított fel. A bizottság megállapítása szerint a kényszermunkát alkalmazók felelősségre vonása érdekében tett lépések megerősítését folytatni kell, továbbá a törvényes kereteken belüli teljes elszámoltathatóság biztosítása érdekében szükség van az újonnan elfogadott jogszabályok hatékony alkalmazására. A bizottság reményét fejezte ki, hogy a kényszermunka alkalmazásának büntetése végett valamennyi ágazatban hatékony és visszatartó erejű szankciókat szabnak ki; mindemellett felkérte a kormányt arra, hogy adott esetben szükséges megerősítésük végett vizsgálja felül azon intézkedések hatását, melyekről jelentést tett.
11. A bizottság szerint ugyanakkor továbbra is aggodalomra ad okot az az alkotmányos rendelkezés, mely kivételt biztosít a kényszermunka tilalma alól „az Unió által a jogszabályokkal összhangban meghatározott közérdekű feladatok” vonatkozásában. A bizottság üdvözölte a kormány képviselőjének nyilatkozatát, mely szerint az alkotmány a lakosság akaratának megfelelően módosítható, mindemellett kifejezésre juttatta abbéli reményét, hogy megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy az alkotmányos és jogi keret biztosította, kényszermunkára vonatkozó bármely kivétel szigorúan a 29. egyezmény hatáskörébe tartozó néhány kivételre korlátozódik.

3.5. A Nemzetközi Munkaügyi Konferencia állásfoglalása

12. A Nemzetközi Munkaügyi Konferencia (ILC) 2012. június 13-án – figyelembe véve a CAS 2012. június 4-én elfogadott következtetéseit, továbbá tekintettel arra, hogy a meglévő intézkedések fenntartása már nem nyújtana segítséget a kívánt eredmény, azaz a vizsgálóbizottság ajánlásainak való megfelelés elérésében – állásfoglalást fogadott el „az ILO alapokmánya 33. cikkének értelmében Mianmarral kapcsolatosan elfogadott intézkedésekről”, és az alábbiakról határozott:

- a) annak érdekében, hogy az ILO hatáskörén belül számos területet érintve segítséget nyújthasson a kormánynak, a munkáltatóknak és a munkavállalóknak, azonnali hatállyal megszüntetik azokat az 1999. évi állásfoglalás (3) bekezdésének b) pontjában kifejtett korlátozásokat, melyek kizárták, hogy Mianmar (Burma) kormánya részesüljön az ILO nyújtotta technikai együttműködésből és segítségnyújtásból.
- b) annak érdekében, hogy Mianmar (Burma) kormánya a szervezet többi tagjához hasonlóan részt vehessen az ILO értekezletein, szimpóziუმain és szemináriumain, valamint hogy a mianmari (burmai) szociális partnerek egyenlő elbánásban részesüljenek, megszüntetik az 1999. évi állásfoglalás (3) bekezdésének c) pontjában kifejtett intézkedést.
- c) azonnali hatállyal egy évre *felfüggesztik* a 2000. évi állásfoglalás (1) bekezdésének b) pontjában szereplő ajánlást, miszerint az ILO arra szólítja fel tagjait, hogy vizsgálják felül kapcsolataikat Mianmarral (Burmával) annak biztosítása érdekében, hogy e kapcsolatok vonatkozásában ne alkalmazzanak kényszerszermunkát. Az ILC a Mianmarban (Burmában) folytatott kényszerszermunka megszüntetésének vonatkozásában a rendelkezésére álló információk alapján 2013-ban ismételten felülvizsgálja az ajánlást.

4. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK

- 13. A fenti információk alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Mianmar (Burma) fejlődést mutat abban a tekintetben, hogy megfeleljen az ILO ajánlásainak, és mindez indokolja, hogy a 29. ILO-egyezményben meghatározott alapelvek megsértése továbbá nem tekintendő „súlyosnak és rendszeresnek”.
- 14. Következésképp javasolt, hogy állítsák vissza a Mianmarnak (Burmának) biztosított általános vámkedvezményeket.
- 15. A Bizottságnak a kényszerszermunka tekintetében továbbra is figyelemmel kell kísérnie a mianmari (burmai) fejleményeket, és azokra a hatályos eljárásokkal összhangban kell reagálnia, amennyiben szükséges, ismételt visszavonásra vonatkozó eljárásokkal.